

syn til det foreliggende Tilfælde, hvorfor jeg blot skal tilføie, at ogsaa jeg antager, at de Bedkommende, naar de havde henvendt sig med Andragendet til Compagniechefen og faaet hans Paategning, idet han i dette Tilfælde maatte betragtes som den nærmest vedkommende Foresatte, havde opfyldt den Betingelse, som kunde fordres af dem.

Naar det er blevet sagt, at det vilde være onfskeligt, om der blev truffet Foranstaltninger til, at det kunde blive kundbart for de Bedkommende, hvilke Forpligtelser der i denne Henseende paahvile dem, for at de ikke af Ukyndighed skulde komme til at begaae Feil i denne Reining, vil jeg dertil bemærke, at ligesom det altid maa anses onfskeligt, i Særdeleshed i de militaire Forhold, hvor saa hyppigt Handlinger betragtes og maae betragtes som strafbare, uagtet de i og for sig kunne synes aldeles uskyldige, at de i saa Henseende gjældende Bestemmelser saavidt muligt komme til almindelig Kundskab og blive forstaaelige for de Bedkommende, saaledes vil det vistnok være den ærede Rigsdagsmand bekjendt, at der i den Henseende bliver gjort meget for de Militære, idet de Paagjældende sættes i Kundskab om disse Bestemmelser ved deres Indtrædelse i Militairetaten, og for at slutte dermed skal jeg endnu tilføie, at det i det Tilfælde, som saa ofte er blevet berørt, er factist og tilstrækkeligt godtgjort, at de Bedkommende havde Bevidsthed om, at de burde forevise Andragendet for deres Foresatte, ligesom ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds har givet dem Anledning dertil (Tscherning: fordi de ikke vidste det iforveien) — der foreligger ogsaa Data for, at de vidste det før. Føvrigt troer jeg, at den Distinction, som han har villet gjøre gjældende mellem Andragender i Almindelighed og Andragender i juridisk Forstand er saa subtil, at det især for underordnede Militaire i Praxis vil være meget farligt at gjøre den gjældende.

Da Ingen mere begjærede Ordet, erklærede Formanden Forespørgselen for sluttet.

Man gif derefter over til det sidste Nummer paa Dagsordenen: „3die Behandling af Forslag til Lov om Selveiendoms Indførelse paa det Sorø Academie, Københavns Univer-

sitet og Communitetet i København tilhørende Bøndergods.“ (Anden Behandling findes i Tidendens Nr. 121 Sp. 1927 ff.) Hertil var stillet følgende Endringsforslag.

1) Forslag af J. A. Hansen, Barfod, Spandet, J. F. Petersen, A. Hansen, N. Winther, Johansen, Clausager, J. Christensen, Frølund, R. Pedersen, Schroll, Grønborg, Sørensen, L. Schøler.

Sidste Punctum i § 1 forandres saaledes:

„Denne Lov bliver ogsaa at anvende paa Bindinge Lillevangs (eller Wisby) Jorderne, og paa det Gods, der henhører under Universitetet ifølge et i Aaret 1849 ved Testamente stiftet Legat.“

Forkastes denne Redaction, foreslaaes den følgende:

„Denne Lov bliver ogsaa at anvende paa Bindinge Lillevangs (eller Wisby) Jorderne, hvorimod den ikke skal komme til Anvendelse paa det Gods, der henhører under Universitetet ifølge et i Aaret 1849 ved Testamente stiftet Legat.“

2) Forslag af Tscherning, Høier, Rasmussen, Johansen, Holm, R. Pedersen, Clausager, Schroll, Mørgaard, Vilgaard, Grønborg, N. Winther, Rosøed, J. A. Hansen, Dypermann:

§ 4 affattes saaledes:

Fæstestederne paa det ved Fundats af 14de Mai 1751 for den kalkkreuziske Stiftelse til Sorø Academie henlagte Gods ansættes først til Eiendomsvardi efter de i Almindelighed for Burderingen fastsatte Regler, dog saaledes, at ved Ansættelsen af Indfæstningen og Tillægget til denne lægges den Indfæstning til Grund, som har været anvendt paa de nærmest liggende Godser under Akademiet af tilsvarende Fæstesteder.

Fra den saaledes udfomne Sum afdrages det Beløb, som udkommer, naar den planmæssige aarlige Afgift, tillagt det, som den planmæssige Indfæstning med det behørigte Tillæg kan anslaaes til i aarlig Afgift, tages 25 Gange, idet denne aarlige Afgift skal hæfte paa Stederne som en fast aarlig Afgift til Akademiet.